BEWONERS INITIATIEF GILDEBUURT

septem-
ber
2020

BITE Controles, wie, wat? waar?

Sonja & Loesje,
geen afscheid van elkaar

hoe een balletje
kan rollen

opening
"Bij de Pastoor"

hulp uit onver-
wachte hoek

herfst-editie

buurtkrant 1 2020

Natuur Natuurlijk

Niets lijkt meer natuurlijk tijdens de coronacrises.

Allerlei dingen in het dagelijks leven lijken of zijn plotseling anders geworden. Lees maar eens wat Edwin overkwam het laatste half jaar.

Het leven stopt soms of plotseling als je leven onnatuurlijk afgebroken wordt. Als je realiseert wat er in de oorlog allemaal hier in de buurt afspeelde, dan geloof je dat nauwelijks. Hoe mensen elkaar in een oorlog elkaar kunnen behandelen. Onnatuurlijker kan bijna niet. En dat Sonja Khan dan haar leven lang afvraagt wie haar opa en oma waren. Waar kom ik vandaan is, iets wat zo natuurlijk is; de basis van je leven. Eindhoven na 75 jaar oorlog. Rini van Rooij heeft een jaar lang hierover verteld en Tiske Bongers en Annette Bruining willen/vinden dat dit natuurlijk doorgegeven moet worden aan de volgende generatie kinderen.

In deze “onnatuurlijke” tijd is natuur dan een heel belangrijk issue om weer in evenwicht te komen door een rustmomentje te creëren voor jezelf. Motivaction heeft voor Vogelbescherming Nederland daar onderzoek naar gedaan met verrassende uitkomsten.

Mooi is de plek geworden aan de Pastoriestraat; “bij de Pastoor”. Een rustpunt voor moestuiners, maar binnenkort ook voor de kinderen van de Driestam en bezoekers. Meer groen in de wijk, een terugtrekplekje om in de natuur even tot rust te komen. Natuur natuurlijk hier in de Gildebuurt met hulp van velen...

Toen Carola Michiels tot haar eigen rustpunt kwam, ontdekte ze haar talent; een natuurtalent.

Ook eenzaamheid is een natuurlijk gevoel. Voor de een is het een moment; voor de ander een deel dagvullend. Wat kunnen we samen daar aan doen? Een vraag uit betrokkenheid? Een vraag voor u?

Wij merkten hoe betrokken agenten kunnen zijn op een heel ander moment dan normaal en héél hardwerkend voor/met de natuur.

Kortom een krant vol woorden, daden en veel foto’s.

Veel leesplezier

Maria Manders Eindredactie

natuur in Eindhoven
Eckartsebos

Maar het is gelukt.

De meesten van u, bent er al vast lang gelopen.
De nieuwe tuin aan de Pastoriestraat.

Alles groeit daar inmiddels als kool, maar het had heel wat voeten in de aarde.

Ruim 3 jaar geleden stuurden we ons plan op naar de gemeente. Dan volgt de periode van lobbyen en warm houden. Toen we op een deel van de Pastoriestraat tijdens het aanleggen van de tunnel tijdelijk een deel van de grond mochten gebruiken, zag men dat het een hele sociale functie had en dat een gemeenschappelijke hobby culturen met verschillende achtergronden en leeftijden verbond.

Ik heb ooit aan wethouder Mary Fiers gevraagd om daar meer groen in de vorm van een tuin te maken. Ze gaf als antwoord dat de grond hier veel te aantrekkelijk is voor ontwikkelaars. Weer verder zeuren bij Yasin Torunoglu. Ondertussen zijn er steeds meer ambtenaren die warm lopen…. maar ook de leraren van de Saltoschool de driestam. En uiteindelijk lukt het. Maar niet zonder hulp.

Hoe kwamen we aan geld?

Er is een subsidieregeling innovatiebudget sociaal domein ten behoeve van bewonersinitiatieven in de sociale basis. We moesten aan de volgende voorwaarden voldoen:

- het initiatief staat dicht bij de bewoners
- het initiatief gaat uit van de vraag of behoefte van de bewoners
- het initiatief is gericht op het versterken van eigen kracht; het sociale netwerk en zelfredzaamheid van Eindhovenaren
- het initiatief zorgt ervoor dat bewoners elkaar meer ondersteunen en minder professionele betaalde ondersteuning nodig hebben
- het initiatief levert een bijdrage aan de leefbaarheid in buurten en wijken
- het initiatief is niet gericht op individueel belang.

In december, afgelopen jaar, kwam er een pitch waar je ondervraagt wordt door een panel onder leiding van Astrid van Lierop. Na een stevig gesprek en een overleg van een begroting kregen we een eenmalige financiële bijdrage van € 20.000,00. Dolblij! Maar toen we eenmaal begonnen samen met Rob (en Theo) Ras Tuinrealisatie, kwamen we achter zware problemen met de bodem en rezen de kosten de pan uit. Zonder financiële hulp van de nieuwe projectleider van de gemeente Jan Josten en wijk coördinator Suzanne van de Heuvel zaten we nu nog in zwaar weer. Achter de schermen werden we ook geholpen met (het bekostigen) realisatie van aansluitingen van water, electra en riolering. Dat was wel een dingetje, want we wijken van alle gemeentelijke regels af met ons project.

Ook klopten we bij Wooninc aan en kregen we naast € 4000,00, hulp van Sytske Klarenbeek, Ilse van de Kerkhof en Twan Koolen. Deze laatste is bouwkundig opzichter en heeft vele connecties. Hij werd enthousiast toen hij een kijkje kwam nemen. Het gevolg was dat er later nog meer sponsors kwamen die de tuin “Bij de Pastoor” een warm hart toedragen. Zoals Raoul Van Baar van C.O.R. Hij liet door zijn mannen 35 meter riolering door de tuin aanleggen naar de tuinkamer. Leon Rovers, van Banbouw, zag wat daar al groeit en bloeit en (zelf een groot natuuraanbidder) kwam met een bijenhotel van 2 meter aanzeilen. Ook is de keuken in de tuinkamer geschonken door Banbouw. Strukton, onze tijdelijke buurman, heeft de poort aan ons cadeau gegeven. En Tiske Bongers en “zijn mannen” van de lichtjesroute, verrastte ons met 2 lichtornamenten. Top! De denktank, de vrijwilligers, de moestuiners, de makers van de paden en de tuinkamer, Marc en Ed.

Deze tuin is een plek voor:

Saltoschool Driestam om kinderen natuureducatie in bakken bij te brengen

Moestuiners die op hun eigen stukje groente en bloemen telen

Bezoekers die op het terras of in de centrale tuin een kopje koffie kunnen drinken

Wyandotte krielkippen om naar te kijken

Een herdenkplek In memorium voor de familie Khan in W.O.2

Iedereen Bedankt!

DE GEBIEDSGERICHTE AANPAK

De gemeente werkt samen met partijen als de politie, het OM en de Belastingdienst om misstanden in het gebied Oud-Woensel aan te pakken. Samen verzamelen we informatie, pakken we overtreders en overlast aan en verstoren we criminele activiteiten.
Ook is de gemeente samen met andere wijkpartners bezig om het gebied te versterken. Op die manier willen we ervoor zorgen dat Oud-Woensel een gebied is waar het voor iedereen fijn wonen, komen en werken is.

Hoe pakken we de misstanden aan?

→ Integrale controles

Wie? Politie met Belastingdienst, OM, RDW, Douane, gemeente

Wat? Controleren van verdachte situaties en verkeer. Incasseren van openstaande schulden. Verzamelen van informatie, overtreders aanpakken.

In verband met de coronamaatregelen zijn de integrale controles kleinschaliger doorgegaan in de vorm van 'dynamische controles'. Daarbij richt de politie zich op overlast in het gebied.
Het resultaat hiervan waren
38 VERBALEN voor o.a. :

- Rijden zonder rijbewijs / verzekering
- Onnodig geluid veroorzaken met een voertuig
- Gevaarlijk rijgedrag
- Drinken in een gebied waar een alcoholverbod geldt
- Rijden onder invloed van alcohol/drugs

Integrale controles
resultaten:

€457.941
openstaande boetes en schulden

108 X
beslag gelegd op een voertuig

255
verkeersovertredingen

12
Aanhoudingen

→ BITE Controles

(Bestuurlijk Interventie Team Eindhoven)

Wie? Gemeente en politie met verschillende controleurs en organisaties zoals: de brandweer, de bouwinspecteur, een controleur elektrotechnische installaties en iemand die de inschrijvingen op het adres controleert. Soms haken er ook ander partijen aan, zoals de douane.

Wat? Controleren van panden (ondernemers en bewoners) op het gebied van veiligheid: van brandveiligheid tot de inschrijvingen op het adres. Wanneer er iets niet klopt, heeft dit gevolgen voor de ondernemer. Als er bijvoorbeeld op het gebied van brandveiligheid iets niet in orde is, moet de ondernemer dit aanpassen. Bij een hercontrole bekijken het BITE team dan of dit ook is gebeurd. Ook kunnen er bestuurlijke maatregelen ingezet worden door de burgemeester op basis van sommige overtredingen. Dat kan bijvoorbeeld leiden tot een (tijdelijke) sluiting of een bestuurlijke boete.

BITE Controles
resultaten:

86
bezochte panden

700
aantal overtredingen

415
brandveiligheid

284
bouwkundig

5
ontbreken vergunning

Straatmanager Kruisstraat – Woenselse Markt

Vanaf juni is er een straatmanager in het gebied Kruisstraat – Woenselse Markt: John Bardoel. Waarom is hij er en wat komt hij doen?

Er gebeurt veel in de Kruisstraat – Woenselse markt. Niet alleen door de coronacrisis, maar ook door landelijke trends en ontwikkelingen die ervoor zorgen dat winkelgebieden veranderen. Er staan zaken leeg en veel ondernemers hebben het moeilijk. Veel aandacht gaat uit naar de overlast van hardrijders, afval en veiligheidsproblematiek. Tegelijkertijd zijn er voor de Kruisstraat- Woenselse markt ook heel veel kansen om het gebied te versterken. Het gebied is belangrijk voor de leefbaarheid van de wijk. Ook voor het economisch functioneren van Brainport Eindhoven is het gebied van belang; door de rijke verzameling aan keukens en smaken bijvoorbeeld, draagt het bij aan de internationale allure van Eindhoven. Door de ligging nabij de binnenstad en het centraal station heeft het gebied veel te bieden voor (vernieuwende) ondernemers.

Het verzilveren van die kansen en het aanjagen van de transformatie is de opdracht van John Bardoel als straatmanager. Hij brengt samen met ondernemers en vastgoedeigenaren nieuwe kansen voor het gebied in beeld. En hij gaat op zoek naar nieuwe ondernemers. Ook gaat hij aan de slag met de samenwerking tussen ondernemers, vastgoedeigenaren en de gemeente Eindhoven. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om het gezamenlijk promoten van het gebied.

Het doel is dat de Kruisstraat - Woenselse Markt weer een veelzijdig en levendig gebied wordt. Met een goede mix van verschillende typen bedrijven die passen bij de wijk en de stad.

Interview met Jens Raijmakers: nieuwe wijkagent Gildebuurt - Hemelrijken

Woensel-Zuid heeft een nieuwe wijkagent: Jens Raijmakers is vanaf mei samen met Caroline Smits aan de slag voor het gebied Gildebuurt- Hemelrijken. Jens is op jonge leeftijd bij de politie begonnen en werkt er inmiddels 12 jaar. Al die jaren werkt hij ook in het gebied Woensel.

"De laatste jaren leidde ik de grote integrale controles op de Woensel-se-Markt. Toen er een nieuwe wijkagent gezocht werd, was het een logische volgende stap voor mij."

Op de vraag wat hem zo bevalt aan het werk als wijkagent: "Als wijkagent kun je meer betekenen voor de wijk en voor de buurtbewoners. Je werkt krijgt meer diepgang. In de noodhulp ben je toch vooral pleisters aan het plakken. Je zorgt dat het rustig blijft en hup, weer door. Nu kan ik samen met Caroline écht in gesprek met mensen, om vanuit daar te zien wat de buurt nodig heeft. Daar vragen de problemen ook om. Het is hardnekkig en niet op te lossen met het schrijven van boetes."

Jens is in zijn politiewerk gespecialiseerd in drugscriminaliteit en -overlast. Zo weet hij als geen ander waar hij op moet letten en hoe je het aanpakt. Dat komt goed uit in dit gebied. "Wat dat betreft komt het allemaal samen in de wijk. Overlast door drugsgebruikers én –dealers, drugscriminelen die zich in het gebied begeven of bijvoorbeeld een garagebox vol lachgas zoals we laatst aantroffen. Het is zo zonde, want het gebied heeft echt potentie. De Kruisstraat/Woenselse-Markt bijvoorbeeld: met al die culturen, eettentjes, de ligging in Eindhoven, de weekmarkt… Noem maar op!"

"Als wijkagent kun je meer betekenen voor de wijk en voor de buurtbewoners"

Met zijn Instagramkanaal is @wijkagent jens ook erg actief op social media. Hij deelt daar van alles over zijn werk in het gebied. En dat is nog niet alles: vanaf september starten namelijk de uitzendingen van 'Bureau040', de opvolger van het populaire televisieprogramma 'Bureau Burgwallen' waarin een kleine groep agenten gevolgd wordt. Waarom deel je zo graag wat je werk inhoudt?
"Ik vind het belangrijk om mensen te laten zien wat we doen. Om te laten zien dat we er aandacht voor hebben. Er gebeurt zo veel waar mensen geen zicht op hebben. Wat dat betreft zijn we net de postbode: die zie je ook niet iedere dag, maar je krijgt toch post in de brievenbus. Ik vind dat jammer, want het is belangrijk dat mensen weten wat we doen omdat ze er ook aan bij kunnen dragen. Door te melden en ons aan te spreken. Het is zo belangrijk dat mensen ons weten te vinden!"

Door te blijven melden helpen mensen jou dus in je werk ?
"Ja, zeker! Melden betekent natuurlijk niet dat het probleem meteen opgelost wordt, maar het geeft ons wel inzicht in wat er speelt. Als er nooit overlast wordt gemeld, gaan we ervanuit dat er geen overlast is. Natuurlijk zien en horen wij ook dingen, maar wij zijn er niet altijd. Bewoners en ondernemers wel. Het is zó belangrijk dat we van de mensen horen wat er speelt. Ook op het niveau van beleidsmakers: ook zij moeten signalen hebben om iets in te kunnen zetten."

Melden doe je via 0900 8844 of via www.politie.nl Rechtstreeks mailen naar de wijkagent kan ook.

Mail **Jens.raijmakers@politie.nl**

Volg Jens op zijn Instagramkanaal via **@wijkagentjens** om op de hoogte te blijven van zijn werk.

Wij hebben er zin in: Op naar een fijn nieuw schooljaar 2020-2021!!

door Marloes Lieftink

Afgelopen schooljaar was een bijzonder schooljaar, met een periode waarin de kinderen thuisgewerkt hebben en niet naar school konden. We hebben er samen met elkaar toch een heel fijn schooljaar van gemaakt en we hebben het jaar leuk afgesloten met een feestweek. Iedere dag stond er een bijzondere activiteit op het programma, variërend van een creamiddag tot een alternatieve sportdag, we hadden zelfs een heus springkussen op het schoolplein, wat een plezier!!

Van dit nieuwe schooljaar gaan we ook weer een bijzonder schooljaar maken. Tijdens de vakantie hebben we lekker alles fris gepoetst, we hebben flink opgeruimd, we hebben alle stamgroepen weer gezellig ingericht, we zijn er helemaal klaar voor! We hopen dat alle kinderen weer veel plezier mogen hebben op de Driestam, dat ze veel vriendjes en vriendinnetjes zullen maken en dat ze veel samen leren en ontdekken. We zijn dit nieuwe schooljaar goed begonnen met het planten van drie nieuwe peren bomen op ons schoolplein. De kinderen hebben daarbij goed geholpen! We hopen dat de bomen net zoals alle kinderen op de Driestam zullen groeien en ontwikkelen.

Salto School De Driestam

Er staan veel leuke activiteiten gepland voor het nieuwe schooljaar en de eerste komt al snel in zicht; de opening van de buurt-moestuin. We gaan dit schooljaar ook aan de slag in de buurtmoestuin, daar kijken we erg naar uit! Het ziet er prachtig uit in de moestuin, we hopen dat we daar samen met de kinderen en de buurtbewoners veel gaan leren en ervaren.

Heb je vragen over Jenaplanschool de Driestam of wil je graag een keer een rondleiding op onze school, bel of mail gerust! Je kunt ons ook volgen op facebook.

info@bs-driestam.nl

www.bs-driestam.nl 040-2950840

basketveld geëgaliseerd

nieuw hekwerk rondom hondentoilet

EINDHOVEN

Melig

Er zijn momenten dat je helemaal genoeg heb van al die berichten over corona en word je melig. Ik kreeg een paar appsbinnen waarom ik moest gniffelen.

Let op

Laat bij de supermarkt niet

je temperatuur meten via
een voorhoofdscan

Ze wisselen je geheugen

Ik ging voor soepgroente en brood

Maar kwam thuis met 5 flessen wijn

Wilhuismus

Wilhuismus van Nassouwe
Ben ik nu thuis voorgoed
De quarantaine getrouwe
Blijf ik in goede moed
Een leven zonder franje
Leid ik vrij ongedeerd
De anderhalve meter
Heb ik altijd geëerd

we starten weer
in september!

(ivm corona misschien in
aan-gepaste vorm)

Oproep voor kinderboeken

gevraagd DE punten voor bij de Pastoor

plastic doppen
voor blindengeleidenhond

Elke woensdagmiddag bibliotheek start 2-9
Elke woensdagavond samen eten start 24-9
Elke donderdagmiddag Taalles start 10-9
Elke donderdagavond crea bezig start 3-9
Elke vrijdagmiddag aquarelles start 4-9

Bij Buurtsalon Bakker 4 staat een mooie blauwe kinder-boekenkast die altijd open is. Kinderen of ouders kunnen daar gratis kinderboeken lenen en als ze uit zijn, terugzetten.

Als je een boek heel mooi vind, mag je er ook een ander kinderboek voor terugzetten.

De kast is erg in trek en om te zorgen voor voldoende variatie, doen we een oproep voor kinderboeken. Heb je nog kinderboeken, die toch niet meer gebruikt worden, dan zijn wij er erg blij mee!!

De boeken kunnen bij de buurtsalon afgegeven worden.

tip van Ingrid

Heerlijk die zomerse avonden, lekker in de tuin BBQ'en!

Je hebt vast nog ergens een cupcake bakblik liggen, toch? Tover hem dan om tot een handig dienblad voor op tafel. In elk 'bakje' doe je een ander bbq- sausje, augurkjes, uitjes, tomaatjes etc. Eet smakelijk!

tip van Rianne

Is je soep te zout?

Kook even een rauwe aardappel mee. Haal hem eruit en je soep smaakt weer heerlijk!

Ondermijning, dichterbij dan je denkt!

door *Caroline Smits, Jens Raymakers*

Wijkagenten Hemelrijken en Gildebuurt (Oud Woensel)

Bendes die zich bezig houden met drugs, mensenhandel, afpersing en witwassen. Criminelen die notarissen en makelaars omkopen of bedreigen, omdat ze hun winst in vastgoed willen investeren. Afpersing in de horeca door criminele motorclubs. Burgemeesters die alleen nog onder zware beveiliging hun werk kunnen doen. We kennen allemaal wel de voorbeelden van ondermijnende criminaliteit uit de krant. Maar wie heeft er nu eigenlijk last van? En wat kunnen we er tegen doen?

Bij ondermijningdenk je vaak aan grote, internationale bendes. Maar het kan ook veel kleiner. Want wat is het effect op buurtbewoners als een asociale familie een hele straat of wijk gijzelt met pesterijen en intimidatie? Ook dat werkt ondermijnend, omdat buurtbewoners het vertrouwen verliezen in het bestuur, de politiek en de sterke arm. “Ondermijnende criminaliteit kan overal zijn, dus ook in je eigen wijk”, vertellen onze wijkagenten Caroline Smits en Jens Raijmakers. “Die kapper, winkel of dat restaurant waar je nooit een klant naar binnen ziet gaan. De boerenschuur die wordt verhuurd en waarvan de ramen zijn afgeplakt. De hennepkwekerij in het huis dat te koop staat. De buurman die een uitkering heeft én een gloednieuwe Porsche in zijn bezit heeft.”

Chantage

Sommige sectoren zijn gevoeliger voor criminaliteit dan andere. Denk bijvoorbeeld aan sexclubs die vrouwen onder bedreiging laat werken, aspergestekers die onder erbarmelijke omstandigheden gedwongen worden hun werk te doen, belwinkels en lounges die fungeren als ontmoetingsplaats voor criminelen, makelaars die huizen in woonwijken verhuren voor de hennepteelt, aannemers die ‘zwart’ huizen verbouwen en veel te weinig belasting betalen. Maar ook de buurvrouw die al jaren een uitkering heeft en toch de hele dag zwart haar geld verdient door andermans huizen schoon te maken. De schade is aanzienlijk en we betalen allemaal mee.

Criminelen gebruiken boeren, elektriciens, ambtenaren, bankmedewerkers, autoverhuurders, makelaars en vele andere beroepsgroepen bij hun criminele activiteiten. Vaak zonder dat deze het in de gaten hebben. “Gevaarlijk”, waarschuwen onze wijkagenten. “Chantage, bedreiging en geweld liggen dan op de loer. Voor je het weet zit je er middenin.”

Vette rekening

“Ondermijning is een probleem dat we alleen maar samen kunnen aanpakken”, benadrukken onze wijkagenten. “Als overheid, bedrijven en bewoners kunnen we allemaal bijdragen aan het bestrijden van ondermijnende criminaliteit.” Overheid en bedrijfsleven zijn hierin al heel actief. Denk aan de belastinginspecteur die belastingontduiking beloont met een torenhoge aanslag. De gemeente die de malafide sexclub sluit. Het elektriciteitsbedrijf dat een vette rekening stuurt voor illegaal afgetapte stroom. De hotelketen die baliemedewerkers leert hoe ze illegale prostitutie kunnen herkennen. De autoverhuurder die geen auto’s verhuurt aan criminelen. De bouwmarkt die in de gaten houdt wie vaak inbrekerswerktuig koopt. De makelaar die geen contant geld aanneemt.

Maar ook als bewoner kun je zelf je steentje bijdragen. Bijvoorbeeld door op je hoede te zijn als vreemden een leegstaande schuur of woning van je willen huren. Door de politie te bellen als het appartement naast je steeds door andere personen wordt bewoond of als je vermoedt dat er een hennepkwekerij of xtc-lab in je straat is gevestigd.

Ver van je bed?

“Ondermijning lijkt een ver-van-je-bed show, maar is lang niet altijd!”.Als de buurman wiet verbouwt op zijn zolder, kan er brand en waterschade ontstaan. De hele straat loopt gevaar. En allemaal draaien we op voor de kosten van de gestolen stroom. Zo ondermijnt je buurman de samenleving. Bovendien trekt criminaliteit andere criminelen aan. En dat wil je niet in je buurt. Dus zie of hoor je iets dat niet in de haak is, bel dan de politie of meld het anoniem. Je helpt jezelf en je buurt ermee!”

Melden: 112 Spoed of heterdaad/ 0900-8844 Geen spoed, wel politie/ 0800-7000 Meld Misdaad Anoniem

30 juni werd een bijzondere dag want...er kwam hulp uit onverwachte hoek

Voor mij was het de eerste keer dat er zo'n vraag gesteld werd:" kan jij hulp gebruiken in de tuin "Bij de Pastoor" van mijn collega's?"

Verbaasd kijk ik Caroline, de wijkagent aan? "Normaal is er 1x per jaar een speciale teambildingsdag van agenten en meestal wordt dat georganiseerd in een sportschool. Ik vind dit project geweldig en heb dit bij ons op tafel voorgelegd. Iedereen was ervoor in…. Heb jij zoveel werk voor 2 uur voor 18 gasten? Je moet ze wel aan het werk kunnen houden…" Welnu dat was geen enkel probleem. Nog klussen genoeg.

Politie-agenten jullie waren aanpakkers! In enkele minuten werden er groepen geformeerd die aan de slag gingen. Geen vergadering vooraf.. De klussen werden snel overzien, direct materialen verzameld, en in actie. Het liep gesmeerd. Niet lullen maar poetsen. Alle bouwhekken weg, kippenren gemaakt, herplanten van planten en paden die wegens het aanleggen van de riolering eruit moesten, bloembakken en informatiekast opnieuw in de verf.

Ik ben bang dat ik jullie niet herken als ik jullie met de politiepet op tegen kom.

Top gedaan en nogmaals bedankt. Als jullie volgend jaar weer….

Bij de PASTOOR

C.O.R. en Wooninc hielpen met de rioleeraansluiting. Deze mannen stonden te werken in een hitte van bijna 40 graden en verdienden wel een ijsje!

Michel egaliseerde nog snel het gat waar de watermeterput van 1850 kg ingehesen moest worden

Hans, Michel en Jos hebben flink wat hand- en-span-diensten ver richt.

Uitnodiging voor buurtbewoners
open dag 18 september 10-12 uur
zin om een kijkje te nemen?

Theo, van Rob Ras Tuinrealisatie, legde heel precies het bloempatroon aan.

Marc van Design 71 en maat Berry hebben de vloer en terras aangelegd

TeamHurkmans sloot water + electra aan.

Ed kwam even van het dak van de tuinkamer af.

Iedereen bedankt die meehielp met het kruien van 20 kuub houtsnippers!

Stevige klus!

Bevrijd maar de oorlog is niet voorbij

door Tini van Rooij

Het is bijna 2 maanden na de bevrijding van Eindhoven. Het leven begint weer normale vormen aan te nemen. De winkels zijn weer open, in de bioscopen draaien de nieuwste Amerikaanse films. Het Engelse leger is duidelijk aanwezig en leidt een en ander in goede banen.
Nederland boven de rivieren is nog niet bevrijd en elders wordt nog flink gevochten. In België is het Ardennen-offensief begonnen, een der grootste veldslagen bij de bevrijding van West Europa.
Antwerpen is al bevrijd en de haven van deze stad is van groot belang bij de aanvoer van goederen voor de geallieerden. Alle reden voor de Duitsers deze stad te bombarderen. Hiervoor hadden ze een machtig wapen, de V1.

Eindhovenaren hoorden regelmatig deze vliegende bommen over komen op weg naar hun doel, de haven van Antwerpen. Op zaterdag 16 december was het anders. Het was tegen 6 uur 's avonds. Winkeliers sloten hun winkels, de mensen zaten thuis aan tafel of waren bezig hun potje te koken toen ze weer zo'n projectiel over hoorden komen. Plotseling verstomde het geluid van de motor, een korte stilte werd gevolgd door een enorme knal. Door de luchtdruk vlogen de pannen van de daken en de ruiten uit hun sponningen, er was een V1 neergestort op de hoek van de Gildelaan en de Kruisstraat. Achter een enorme stofwolk vonden omwonenden een enorme ravage. 15 huizen waren met de grond gelijk gemaakt en het aantal van zwaar tot licht beschadigde panden liep tegen de 200.

Hulpdiensten bestaande uit Luchtbescherming en het Engelse leger konden zo'n 60 gewonden helpen maar voor 16 mensen was het te laat. Ze vonden de dood in hun eigen huis of op straat, omdat ze daar toevallig langs liepen. Een drietal personen werd vermist. 2 Vriendinnen waren naar de bioscoop geweest, er is later uitgerekend dat ze precies op die plek moeten hebben gelopen, zo'n 10 minuten nadat de bioscoop was uitgegaan. Ook een man, onderweg naar zijn huis in de Tramstraat, is daar nooit aangekomen. Van deze mensen is nooit iets teruggevonden.

De parochiekerk van St. Antonius Fellenoord was bij het bombardement van 18 september zwaar beschadigd, het parochiehuis "Sancta Maria" was daarom in gebruik als noodkerk. Maar ook Sancta Maria werd door de vliegende bom geraakt zodat Pastoor van Wijck zijn toevlucht moest zoeken bij Hotel De Kroon. In de daarachter liggende zaal "De Hooizolder" werd een noodkerk ingericht van waaruit hij zijn parochianen kon begraven. Er was één mis voor alle gevallenen. De ruwe kisten lagen op platte karren met ieder een paard er voor. Met krijt stond op de kist geschreven wie er in lag. Iedere familie liep achter zo'n kar naar het kerkhof aan de Boschdijk. Donald O'Hara, een Engelse soldaat, werd door zijn maten begraven en ligt nu op het Militaire Ereveld van de begraafplaats Oude Toren.

Foto gemaakt vanaf het dak van Sancta Maria. We kijken tegen de huizenrij aan op de Gildelaan, deze huizen bestaan nog steeds. Rechts daarvan de achterkant van de huizen aan de Weverstraat. De huizen op de voorgrond stonden aan de Kruisstraat.

Vliegende bommen

door Annette Bruining

We waren bevrijd, maar boven de rivieren waren ze nog bezet.
Dat vertelde mijn vader.

Het was nog steeds oorlog. Elke dag vlogen er vliegende bommen over. Zoeme, zoeme, zoeme! Ineens werd het stil. Iedereen hield de adem in. Zou ere weer zo'n ding naar beneden komen? Meestal hervatten zij hun gezoem en vlogen verder. Maar niet altijd. Er was een V1 's nachts op de Kruisstraat gevallen. Op een rij huizen. Wij hoorden thuis de dreun.

Oh God, zei mijn moeder.

's Morgens kwam mijn vriendje Gerard mij ophalen. Ik mocht komen spelen, had zijn moeder gezegd. Ze hadden een eettafel met een groot kleed er over. Daaronder mochten wij spelen.

De vader van Gerard was lid van de BB, Bescherming Burgerbevolking. Hij moest die ochtend tussen het puin in de Kruisstraat zoeken of er nog iemand leefde.

Gerard en ik speelden gezellig in onze tent met blokken. Toen kwam zijn vader thuis.

Hij riep in de gang tegen zijn vrouw: "Het is vreselijk, vreselijk!".

Hij had tussen het puin een grijs bestoven lichaam gevonden zonder hoofd. Dat lag een eindje verder op. Ook grijs bestoven. Ineens zweeg hij. Zijn vrouw nam hem gauw mee naar de keuken.

Gerard en ik speelden verder, veilig onder de tafel.

Annette Bruining schreef een bundel verhalen voor haar vader toen hij 80 jaar werd in het ziekenhuis.

Een herinnering aan vroeger toen hij nog sterk en jong was tussen 1940-1945.

Hoe zij als kind opgroeide hier in de Frankrijkstraat en hoe zij door die bril van toen het leven ervaarde.

Het zijn 35 boeiende, soms trieste, maar ook verhalen waardoor je grinnikt over de tijdsgeest en waarbij je een goede blik krijgt op het leven van een kind in de oorlog met als titel "Mijn vaders stad".

Interesse om te lezen of te kopen?

Laat het ons weten.

Foto vanaf ongeveer hetzelfde punt gemaakt. We zien de achterkant van de huizen op de Kruisstraat. Op het open stuk is later de Nieuwe Fellenoord aangelegd.

meer info: kijk op

https://eindhovenfotos.nl/2/bevrijding_extra_org.html

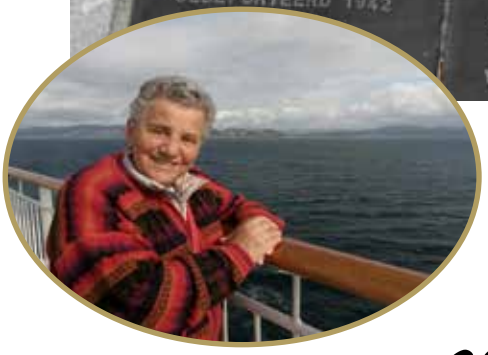

Ik kon geen afscheid van hen nemen .....

door Sonja Khan Hoekstra
Ma'aleh Adumim, Israel

"Mijn ouders, Joseph en Jeannette Khan-Bolle woonden sinds december 1931 op de Pastoriestraat 87, ze waren net getrouwd. Joseph was rechtskundig adviseur aan het Bureau voor Arbeidsrecht te Eindhoven. Later werd zijn werk uitgebreid voor Zeeland en Noord Brabant.

Jeannette was thuis en zorgde voor het gezin dat in 1940 uit vier kinderen bestond. Harry Nico (Hansje) geb. 1932, Louise (Loesje)

geb. 1935, Nico geb. 1937 en Sonja geb.1940.

Veel later in mijn leven hoorde ik dat mama heel mooi kon borduren en dat ze onze kleren zelf naaide.

In 1942 werd mijn vader Joseph opgepakt voor ons huis in de Pastoriestraat en rechtstreeks via kamp Westerbork naar kamp Auschwitz gestuurd. Daar werd hij in gedwongen arbeid gezet. Maart 1944 moest hij op de dodenmars hij is waarschijnlijk door uitputting op deze mars bezweken.

Hansje was ondergedoken maar ook verraden en in maart 1944 via kamp Westerbork naar Auschwitz gestuurd waar hij onmiddellijk werd vergast.

Jeannette en Loesje gingen samen onderduiken. Na hun verraad werden ze via kamp Westerbork direct naar kamp Sobibor (Polen) doorgestuurd, waar zij meteen vergast werden.

Nico was geboren met een handicap. Hij woonde daarom niet thuis, maar in een tehuis voor gehandicapte kinderen. Tezamen met vijftig andere kinderen is hij via Westerbork naar Bergen Belsen en later naar Theresienstadt gezonden. Als acht jarig jongentje overleefde hij moeder ziel alleen de oorlog, die hem nooit meer heeft losgelaten.

Meneer Kramer, die op de Verwerstraat woonde was imker . Hij verzorgde de bijen bij de familie Hoekstra. Op 3 October 1942 bracht hij mij achter op de fiets, met mijn bruine teddy beer naar de Hoekstras op Fuutlaan. Bij hen ben ik ondergedoken. Dr. Hoekstra was actief in het verzet en werd een paar keer gearresteerd. Vanwege huis zoekeningen en eventueel verraad moest ik als kleuter dan even elders onder gebracht worden.

Graag zou ik een veel uitgebreider geschiedenis willen geven maar ik weet helemaal niets over mijn familie. Zo ik heb nog nooit een foto van mijn grootouders gezien...

Na de oorlog werd er niet gesproken over wat er allemaal gebeurd was. Ik was te jong om te weten dat ik vragen moest stellen. Later vragen stellen ging niet, want diegenen die mijn familie gekend hadden, waren inmiddels ook overleden.

De oorlog is en blijft een open wond...

Ik heb deze Struikelstenen geplaatst om de namen van mijn ouders, broer en zusje nooit te laten vergeten. Ik heb ze niet gekend, ik kon ze niet begraven, ik kon ook geen afscheid van hen nemen toen ze werden weggesleurd door de vijand, louter en alleen omdat zij Joods waren.

Sonja had een wens, toen ze van onze plannen hoorde. "ik zou graag een appelboompje willen planten in de aarde waar we woonden dat symboliek staat aan vertrouwen en liefde en dat wantrouwen en haat geen wortel meer kunnen schieten in de toekomst.
Laten we onze hand uitreiken en de appel geven aan ieder die voorbijkomt, er niet toe doend welk geloof die aanhangt".
Daar staan we volledig achter. De boom is nog klein, maar de eerste appels hangen eraan.
We hopen dat Sonja aanwezig kan zijn bij de opening van de tuin "bij de Pastoor".

Loesje

door Annette Bruining

Onze school stond op de hoek van de Schoenmakerstraat en de Pastoriestraat. Het was de Nutsschool. De kinderen, die daarop zaten, waren protestant, joods of niks. Aan de overkant was de fraterschool. Daar zaten alleen jongens op. Die waren katholiek. Wij liepen aan de ene kant van de straat, zij aan de andere kant. Wij hier, zij daar.

Ik had een vriendinnetje in de klas, ze heette Loesje Khan. Wij konden alle twee heel goed lezen en wij spelden vaak samen op het schoolplein. Zij woonde vlakbij de school aan "onze kant". Ik liep vier keer per dag langs haar huis.

Op een gegeven moment hadden onze moeders bedacht dat ik om vier uur met Loesje mee naar huis mocht gaan. Mijn moeder zou mij met de fiets komen ophalen. En zo gebeurde het.

Ik kwam binnn in een vrolijke huiskamer. In de hoek stond een kinderwagen met een kindje. Er liep ook nog een jongetje rond. Maar Loesje en ik hadden het veel te druk met elkaar. Je kon er fijn spelen.

Er werd nooit gezegd: je mag hier niet staan, je mag daar niet aankomen en maak niet zoveel lawaai. Loesje was heel vlug en bijdehand. Ik moest goed opletten. De tijd vloog om.

Mijn moeder kwam hijgend over zessen binnen. Ze had moeite met de tijd, maar de andere moeder vond het niks erg. Die lachte. Zo ging het een paar keer en het was leuk.

Het was 1942.

Toen kregen mijn broertje en ik een kinderziekte en kreeg ik er longontsteking overheen. Daar had ik in die tijd een abonnement op.

Na drie weken liep ik eindelijk, met de meisjes Blok van de overkant, naar school toe.

Toen we in de Pastoriestraat kwamen, zag ik Loesje al op een paaltje van het hekje van de voortuin zitten. Ze schommelde een beetje met haar voeten. Ik bleef bij haar staan, de meisjes Blok liepen verder. Ik wilde dat Loesje meeging. Ik vertelde dat ik ziek was geweest. Ze zei niks.

"ga je mee naar school?" vroeg ik. "Nee", zei Loes. Ik bleef wachten. Toen zag ik dat er een gele bloem op haar jas was genaaid. "Wat is dat?" vroeg ik. "Niks hoor", zei ze en legde haar hand erop. Ik bleef staan.

De stoep voor de school en het schoolplein werden steeds leger.

"Ik moet gaan, anders kom ik te laat", zei ik.

"dag hoor", zei Loesje kribbig. Ik rende naar school.

Dat was de laatste keer dat ik haar gezien heb.

Een jaar lang stonden er oorlogsverhalen in deze buurtkrant.

Met dank aan Tini van Rooy

Met deze verhalen sluiten we af.

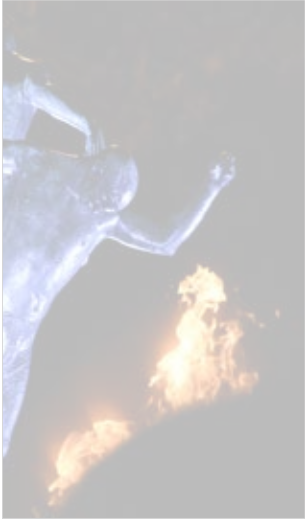

De vrijwilligers van de lichtjesroute die al 75 jaar de bevrijding van Eindhoven herdenken met hun licht-ornementen, wilden ter nagedachtenis de familie Khan iets moois maken.

De bloem symboliseert de tuin met respect voor de Joodse Davidster.

De bijenkorf symboliseert de route naar vrijheid; daaronder is Sonja weggesmokkeld.

Ook vinden zij het belangrijk dat dit oorlogsverhaal doorverteld wordt aan de volgende generatie.

Zij voelen de historie nog ademen in hun gebouw, de oude fraterschool. Net als wij met de struikelstenen "Bij de Pastoortuin". Vandaar dat wij willen dat de kinderen van de school van Loesje en hun ouders, opvoeders lezen wat hier gebeurde én dat de historie van de wijk bewaard blijft.

De rol van Natuur in coronatijd

uit Vogelbescherming Nederland

In juli voerde Motivaction in opdracht van 'Vogelbescherming Nederland' een publieksonderzoek uit naar de rol van natuur tijdens de coronacrisis en de (mogelijke) rol van natuur bij het herstel.

De resultaten laten zien dat:

- Veel Nederlanders (62%) hebben de intelligente lockdown dragelijker gevonden omdat ze even konden "ontsnappen" in de natuur.
- De coronacrisis heeft het belang van het beschermen en uitbreiden van natuur in Nederland onderstreept vinden 70% van de Nederlanders.
- 65% van de Nederlanders geven aan behoefte te hebben aan meer groen in de nabije omgeving en van betere kwaliteit.
- Toegang tot natuur is niet voor iedereen vanzelfsprekend: inkomen en stedelijkheid spelen een rol.73% van de huishoudens met een boven modaal inkomen woont op minder dan 10 min. loopafstand van de dichtsbijzijnde toegankelijke natuur. Dit is 55% voor diegenen met een beneden modaal inkomen.
- 73% vindt dat natuur een plek moet krijgen in economische herstelplannen.

Wat betekende natuur voor Nederlanders tijdens de lockdown en de huidige anderhalve meter samenleving?

Natuur in de directe omgeving is belangrijk voor de gezondheid.

- 82% van de Nederlanders is het er mee eens dat meer groen en natuur in de directe omgeving bijdraagt aan hoe gezond en gelukkig mensen zich voelen. (vs. 8% die dat niet vindt.
- Volgens 67% had je een voordeel als je dichtbij natuur woonde tijdens de lockdown periode.
- 70% van de Nederlanders vindt dat de coronacrisis heeft aangetoond dat het belangrijk is de natuur te beschermen en uit te breiden (15% is het daarmee oneens.)
- 60% ervoer in de natuur zijn als een belangrijke bron comfort/steun.
- 62% geeft aan dat het bezoeken van natuur belangrijk was voor de eigen gezondheid en welzijn tijdens de lockdownperiode en nu tijdens de anderhalve meter samenleving.
- Volgens 59% zal de mentale veerkracht van Nederlanders toenemen (bij toekomstige pandemieën) als natuur beter beschermt wordt en de hoeveelheid natuur wordt uitgebreid.

De meeste Nederlanders hebben (stads) natuur in de nabije omgeving.

60% van de Nederlanders woont op minder dan 10 minuten wandelen van (stads)natuur. Hieronder vallen alle groene plekken in de buurt met bomen, planten en dieren. 31% moet tussen de 10 en 30 minuten wandelen om bij een groene plek te komen.

72% van de Nederlanders heeft beschikking tot een tuin (voor en/of achtertuin, gedeelde tuin, etc.). Nederlanders die geen tuin tot hun beschikking hebben wonen minder vaak dicht in de buurt van groen. Deze groep geeft:

...vaker aan dat de dichtstbijzijnde **natuur te ver van hun huis is** om er heen te kunnen wandelen (26% vs. 9% onder Nederlanders met een tuin).

...vaker aan dat ze tijdens de lockdown **niet zo veel tijd**

in de natuur hebben kunnen doorbrengen **als ze hadden gewild** (42% vs. 29% onder Nederlanders met een tuin).

...vaker aan dat **natuur een belangrijke bron van comfort** voor hen is (26% vs. 19% onder Nederlanders met een tuin).

Meer oog voor natuur en meer behoefte aan natuur.

- **47% heeft geprobeerd om vaker de natuur in te gaan** tijdens de intelligente lockdown.
- **42%** is sinds de corona-epidemie vaker een wandeling gaan maken dan gewoonlijk; **23% is vaker de natuur ingegaan.**
- **49%** heeft sinds de start van de intelligente lockdown **meer oog gehad voor natuur** (zoals vogels, vogelgeluiden, vlinders, bloemen, bomen, etc.) in de eigen woonomgeving dan normaal.
- **54%** heeft tijdens de lockdownperiode meer vogels gezien en vogelgeluiden gehoord dan normaal.
- **60%** geeft aan dat het voor hen **belangrijk was om tijd door te kunnen brengen in de natuur** tijdens de intelligente lockdown.

53% is van plan om in de huidige anderhalve meter samenleving vaker groen en natuur op te zoeken.

65% vindt dat de coronacrisis heeft duidelijk gemaakt dat er in Nederland **meer behoefte is aan groen en natuur in de eigen buurt.**

Kwaliteit van stadsgroen moet omhoog.

75% vindt dat de Nederlandse overheid het aantal parken en natuurgebieden in Nederland moet uitbreiden.

84% vindt dat de Nederlandse overheid en stadsbesturen de kwaliteit van het stadsgroen en de natuur moeten verbeteren (vs. 6% die dat niet vindt).

Natuur moet een plek krijgen in de economische herstelplannen.

82% vindt niet dat snelle economische groei ten koste mag gaan van natuur (vs. 10% die dat wel vindt).

73% vindt dat het investeren in uitbreiding van groen en natuur een onderdeel moet zijn van de economische herstelplannen.

59% gelooft dat verbetering van de natuur en de biodiversiteit zal bijdragen aan het economische herstel van Nederland.

Andere opvallende uitkomsten:

36% heeft zelf meer gedaan om natuur in de tuin te ondersteunen (59% heeft dat niet gedaan).

16% ondersteunt nu vaker publieke acties voor natuur (76% doet dat niet).

33% heeft niet zoveel tijd in de natuur kunnen doorbrengen als ze graag hadden gewild (vs. 57% die wel de tijd heeft kunnen besteden die ze wilden).

25% vond het moeilijker om tijd buitenshuis door te brengen en te genieten van natuur (vs. 66% die dat niet moeilijker vond).

22% vond het vervelend dat hij/zij niet zijn of haar favoriete plekken kon bezoeken in de natuur (vs. 53% die dat niet had).

47% voelde zich gelukkiger als ze in de natuur waren tijdens de intelligente lockdown periode en de huidige anderhalve meter samenleving (vs. 33% die zich niet gelukkiger voelt).

63% vindt dat kwetsbare natuur altijd moet worden ontzien, ook bij bouwprogramma's voor woningnood (vs. 8%).

51% vindt landbouwgebieden een betere plek voor het plaatsen van zonnepanelen dan natuurgebieden.

72% vindt daken en industrieterrein veel betere plekken voor zonnepanelen dan landbouwgebieden.

75% vindt dat provincies moeten investeren in landschapselementen die horen bij de streek.

54% maakt zich zorgen om de huidige toestand van het klimaat (vs. 14% die zich geen zorgen maakt).

45% maakt zich zorgen om de hoeveelheid stikstofvervuiling in de natuur (vs. 19% die zich geen zorgen maakt).

45% maakt zich zorgen om de biodiversiteit van de natuur in Nederland (vs. 13% die zich geen zorgen maakt).

Reactie Vogelbescherming Nederland.

Toegankelijke natuur voor iedereen.

De resultaten van dit onderzoek laten zien dat Nederlanders veel behoefte hebben aan toegankelijke natuur bij hun in de buurt. In de chaotische en stressvolle tijd aan het begin van de coronacrisis waren het de groene plekken waar Nederlanders zich even konden opladen. Voor Vogelbescherming Nederland onderstreept dit hoe belangrijk het is om te investeren in groen. Hierbij denkt Vogelbescherming niet alleen aan natuurgebieden en nationale parken, maar ook aan stadsparken en een natuurrijker boerenland. Het moet voor iedereen mogelijk zijn om in zijn of haar nabije omgeving een plek te hebben waar hij of zij tot rust kan komen en genieten van natuur, ongeacht economische status en stedelijkheid. Tegelijkertijd hebben veel vogels en andere diersoorten rust nodig. Het is daarom belangrijk dat er geïnvesteerd wordt in uitbreiding van groen en natuur waardoor er ruimte is voor zowel mensen als dieren.

Eenzaamheid in onze wijk

In voorgaande buurtkranten heb ik u al regelmatig geïnformeerd over eenzaamheid in onze wijk. Vorige keer schreef ik dat ik in het kader van een praktijkstageopdracht (studie Toegepaste Psychologie) bij de Buurt Salon aan de Bakkerstraat, me wil inzetten om hier verbetering in te brengen. Om u een beeld te geven in cijfers; in onze wijk zegt 18 % zich regelmatig ernstig eenzaam te voelen. Dat is een behoorlijk hoge score tegenover het landelijk gemiddelde van 10%. Dit zijn cijfers die uit onderzoek voortkomen vanuit het RIVM en GGD. Nu het stagejaar ten einde is wil ik u graag meenemen in mijn eigen onderzoeksresultaten en u kennis laten maken met een nieuwe buurtbewoner die we hopelijk vaak gaan zien in de wijk: **de SuperBuur!**

Hoe weet je of iemand eenzaam is?

Ingrid Verstraaten, Eindhoven juli 2020

Dat is niet zo eenvoudig te zeggen; er zijn er maar weinig die ronduit erkennen eenzaam te zijn en aan de buitenkant zie je niet altijd wat er binnen schuilgaat. Aan eenzaamheid kleeft geen sexy imago. In een tijd waarin "geluk" maakbaar lijk te zijn en de Social Media ons vooral een "happy life" voorspiegelen is er geen ruimte voor je waarin je niet in dat plaatje past. Gelukkig is er wel, heel langzaam, iets aan het kantelen. Er is steeds meer aandacht voor eenzaamheid en de landelijke "Week tegen eenzaamheid" (jaarlijks in oktober) is inmiddels een begrip geworden bij velen. Voor de overige 51 weken wilde ik graag iets bedenken dat zou helpen het probleem te verminderen. Daarbij richt ik me tot u, de bewoner in de directe omgeving van een eenzame buurtgenoot.

Allereerst wilde ik weten hoe u, als wijkbewoner, tegen het probleem aankijkt. Ik stelde daarvoor een vragenlijst op met vragen die ik u op een regenachtige woensdagochtend op de stoep bij een supermarkt aan de Kruisstraat stelde. (Heb ik u gemist, geen zorgen, voor een tweede meting komt u mij een volgende keer vast tegen.)

Uit de antwoorden bleek dat men meer wilde weten over de signalen van eenzaamheid om beter te kunnen herkennen wanneer een buurtgenoot mogelijk eenzaam kan zijn. En dat men over het algemeen meer dan bereid is een eenzame buurtgenoot te helpen maar niet zo goed weet hoe dat aan te pakken. Een mooie score, die een goede basis vormde voor mijn missie.

Ik stelde me voor dat er een soort ideale buur zou wonen die de kat voert bij afwezigheid van de buren, die buurtgenoten op straat groet, een praatje maakt in de rij bij de kassa, graag een klusje voor een ander doet, nieuwe buren uitnodigt voor een kop koffie, de stoep van de buurman ook even mee veegt en nooit te beroerd is om een boodschap ote doen voor de buurvrouw die met griep in bed ligt. De ideale buur inspireert buurtgenoten om te zorgen voor elkaar, om een beetje op elkaar te letten. De ideale buur krijgt daarvoor betekenisvolheid, dankbaarheid, waardevolle contacten en soms een schouderklopje terug. De ideale buur is een graag geziene gast die regelmatig en overal in de wijk opduikt. De ideale buur geeft het goede voorbeeld. Een **SuperBuur** dus!

U gaat de SuperBuur de komende tijd regelmatig te-

genkomen in onze wijk, op de stickers bijvoorbeeld die u onlangs in uw brievenbus vond. Maar ook op ander drukwerk en als vaste rubriek in de volgende buurtkrant, waarbij de SuperBuur u wil informeren, op de hoogte wil houden van ontwikkelingen, nieuws, activiteiten, tips en ervaringen van andere Super-Buren. Hiermee hoop ik u te inspireren om ook een SuperBuur te blijven of te worden. Beste (mede)wijk-bewoner, ik reken op u!

Tijdens de landelijke Week tegen Eenzaamheid die dit jaar van 1 t/m 8 oktober plaatsvindt op locaties door het hele land zal de Buurtsalon Bakkerstraat 4 (BSBS4) ook weer met een activiteiten aanbod komen. Mocht je leuke ideeën of tips hebben om te organiseren of vind je het leuk om zelf hieraan mee te helpen loop dan eens binnen bij BSBS4 en vertel het ons. Laat je alvast inspireren op www.eentegeneenzaamheid.nl

Ik ben Ingrid Verstraaten, 47 jaar en woon samen met Leo(67), dochters Sophie (18) en Loïs Lène (10)

Ik houd me bezig met het thema eenzaamheid in de wijk omdat uit onderzoek blijkt dat een grote groep, jong en oud, zich vaak ernstig eenzaam voelt.

Aan mij de missie daar een positieve wending aan te geven. Daarvoor heb ik u, als wijkbewoner, hard nodig. Met uw informatie kan ik beter inspelen op behoeftes. Voelt u zich vaak eenzaam of vermoedt u eenzaamheid in uw directe omgeving? Heeft u zelf ideeën over eenzaamheid of voelt u zich betrokken bij dit thema? Laat het me dan weten; loop gewoon eens binnen bij de Buurt Salon of stuur me een mail via info@adempauze.how .

Geven of ontvangen?

door Ingrid Verstraaten

“Wat is leuker? Een kadootje *krijgen* of een kadootje *geven*?

Als kind herinner ik me de avond voor mijn eigen verjaardag, elk jaar weer. Ik lag in bed maar bleef nog uren wakker, ik kon niet slapen van de spanning die door mijn kinderlijf gierde. Eén van de gedachtes die me bij mijn slaap weghield was welk kado ik morgen zou krijgen. Een kado krijgen was namelijk destijds binnen de opvoedstijl van mijn ouders voorbehouden aan verjaardagen en Sinterklaas, dus een kado krijgen op je verjaardag was met recht een feest. *Heerlijk*, die herinnering aan dat spannende gevoel! Ergens tussen kindertijd en jong volwassenheid ben ik dat gevoel kwijt geraakt, jammer. Nu ik volwassen ben, kan ik heus nog genieten van iets dat een ander voor me doet of aan me geeft...en toch met enige reserves. Er is altijd een piepklein stemmetje in mijn hoofd dat zich dan afvraagt of het ‘gegevene’ mij wel toekomt en of ik het wel verdiend heb. Het is ontvangen met hindernis zeg maar.

Wanneer ik in de rol van gever ben, vraag ik mezelf meestal helemaal niet af of diegene aan wie ik iets geef (of voor wie ik iets doe) dit wel verdiend heeft. Het voelt heerlijk om een ander te verrassen, dus ik doe het gewoon. Ik haal genot uit het moment waarop de ontvanger met het ‘gegevene’ wordt geconfronteerd, de blijdschap op het gezicht, de gelukzalige overrompeling die zichtbaar wordt op zo’n moment geeft mij een goed gevoel. Kortom, ik word gelukkig van *Goed Doen.* Niet geheel onbaatzuchtig dus, maar ach, een kniesoor die daarop let. Het mes snijdt aan beide kanten, een win-win situatie. *Dit Goed Doen,* jawel bewust met hoofdletters, verleidt mij tot een compassievolle oproep. Laten we met zijn allen, binnen ieders vermogen, een poging doen om simpelweg wat meer Goed te Doen, voor een ander en voor onszelf. Juist nu in tijden van Corona. Dat hoeft niet ingewikkeld of duur te zijn; gewoonweg wat meer échte aandacht schenken aan je bestaan en je omgeving. En laten we daar dan direct mee starten, nu. En morgen weer…..

Als kadootje voor jezelf en voor je medemens!

Buurtbewoner in beeld.

door Maria Manders

Hoe een balletje kan rollen…

Voor Edwin Schroeders is 2020 wel een zéér bewogen jaar. Dat had hij eind 2019 nooit zo kunnen bedenken…

Ik kom hem wel eens tegen met zijn hond Gijs. Een tikkeltje ruig net als zijn tekkel. Maar nu liep ik hem tegen het lijf op andere tijden. Hoe dat zo?

Ik wist dat zijn vak etaleur, stylist en kledingmergendizer was, dat hij al lang in deze branche werkte en dat hij een nieuwe baan had. Hij is een gemakkelijke prater, dus dat nodigt uit voor een gesprek….

"Hoe gaat het met je nieuwe baan in Waalwijk? Naar je zin?"

"Ik ben ontslagen net voordat mijn proeftijd voorbij was. Mijn vriend Peter had na lang aandringen gevraagd om te wisselen van baan. Hij mocht een team samenstellen waarbij ik leukere dingen mocht gaan doen zoals styling bij modeshows, events en het maken van een magazine, samen in een klein team voor een winkelketen. Leuk. Leuk leuk en dichter bij huis en een hoger salaris. Wat wil je nog meer toch? En toen kwam corona…… boem. Eind maart; Weg baan. Ik kon ook niet meer naar mijn oude werkgever terug, want die had iemand inmiddels aangenomen en die zat ook in een onzeker schuitje."

"Wat heb je eigenlijk als achtergrond?"

"Ik wilde rond mijn achttiende de sportdocentopleiding aan het CIOS in Groningen volgen, waar ik toen woonde. Net voor de start scheurde ik bij het turnen mijn kruisbanden en was dat einde oefening. Ben toen mijn ouders gevolgd die naar Eindhoven verhuisd waren en volgde de detailhandelschool MDS-BD. Ik startte daarna via een oom bij Van Bree jeans. Werd filiaalmanager en weet inmiddels veel van maten, lengtes, stoffen, mooi weg- en opspelden van kleding, decors, aantrekkelijk maken voor verkoop etc. Na faillissement van Van Bree, kwam ik bij Hout-Brox terecht als hoofd deco, waar ik in 10 jaar o.a. de Dutler-winkels mocht ombouwen naar de richtlijnen van mijn werkgever. Toen het daar minder werd, vroeg mijn oude baas of in naar Limburg kwam. Vijf jaar lang reed ik dagelijks naar Heerlen.

Dus… 33 jaar lang werkte ik in de modebranche…..Wat nu?

Vriend Peter die zelf niet achter het beleid van de zaak stond en de ontslagen afkeurde, nam ontslag en vroeg me (na samen google-en) "Zullen we in de zorg gaan? Daar komen ze vooral mannen te kort."

Je gaat nadenken. Ik koos in de eerste instantie wel voor mijn vakgebied, maar ben reëel. Wie wil in deze onzekere tijden met corona en webshops een vent van 55 jaar in dienst? Dit is onaantrekkelijk bij sollicitatie. En hoelang gaat alles duren? Ik wil niet afwachten. Ik wil met mensen omgaan, dus ik heb al snel bij het UWV verteld dat ik een carrière-switch wil. Zo-wie-zo krijg ik 6 maanden de tijd om te gaan zoeken naar werk, maar ik wilde dit voor zijn. Ik heb geen vertrouwen meer in de detailhandel. Ik wil de zorg in"

"Oké, die keuze heb je gemaakt. Hoe nu verder?

"Ik ben gaan solliciteren bij drie zorginstellingen. Online meetings via Zoom. En door assessments heen geworsteld. Spannend hoor" grinnikt hij. "33 jaar niet gedaan". "Ik ben aangenomen in Best, bij Archipel. Op 22 september is mijn introductiedag, dan 2 dagen naar school eens per 2 weken. De rest van de tijd, fulltime aan de slag.

Hoe keek de sollicitatieteam tegen je aan?

Ze vonden het heel interessant en ook leuk. Het was een heel open gesprek. Ik huiverde dat mijn leeftijd een issue was, maar het enige antwoord was "Je bent niet de oudste. Er zijn er 2 die ouder zijn en de jongste is 18. Ze vonden het eigenlijk wel leuk, normaal en niet gek dat ik voor de zorg kies. Mijn vaardigheden met het versieren met Kerst kwam hen wel handig uit.

"Wat ben je nu aan het doen in de tussentijd?"

"Ik heb weer een kamer ingericht als studeerkamer en schriften en stiften gekocht. Een beetje vreemd, maar wel leuk. Daarnaast ben als

vrijwilliger ervaring aan het opdoen bij de Landrijt. Ik wilde feeling hebben met mijn toekomstige baan. Ik zit toch thuis. Slechts een van de zes collega's zijn gestart vanuit hun zorgopleiding. De anderen zijn allen "zij-instromers". De een als kapster; de ander als schoonheidspecialiste of verkoper. Heel apart! Ik werk op een observatie-afdeling waar ik te maken heb met cliënten met het syndroom van Korsakov, dementie en niet aangeboren hersenafwijkingen ten gevolge van bv een tumor of ongeluk.

"Is het een voordeel om daar als man te werken?"

Hij lacht en denkt aan een oude dame die hem "junkske" noemt. "Ik moet er wel eens aan te pas komen als een vrouwelijke cliënt niet mee wil werken en dan reageren mijn collega-dames " Verdraaid. Als je je mannelijke charmes laat zien, dan lukt het wel"." Is wel heel leuk te zien, hoe dat werkt".

"Hoe kijk je tegen je studie aan?"

"Er is een groot voordeel. Je hebt natuurlijk veel levenservaring. Studeren pik je daarom misschien eerder op. Full-time naar school gaan… dat is niks voor mij. BBL, Beroeps Begeleidend Leren, 32 uur werken in de praktijk en een dag naar school. Dat past bij mij. Weet je. Ik werkte bij wijze van spreken jaren met mijn ogen dicht. Nu zal het wel even aanpoten zijn". Aarzelend vervolgt hij.."Tja. Het verdient een stuk minder. Natuurlijk na je diploma ga je meer verdienen. Ook zijn er onregelmatige werktijden (met extra vergoeding).

Als ik een paar jaar geleden zelf gekozen had om in de zorg te werken, hadden wij (mijn gezin) dit niet gekund. Maar omdat het UWV nu 2 jaar lang het gat aanvult tot 70% van je laatst verdiende salaris(naast loon en uitkering) is het nu tijd om voor de zorg te kiezen".

"Hoe kijkt je partner hier tegenaan?"

"Het was wel even slikken. Mijn vrouw vindt die onzekerheid wel lastig. Je inkomen is wel 30% minder waar je toch weer naar moet zien te leven. Ik had tot maart eerst een auto van de zaak. Nu hebben we na twijfel toch voor een heel mooi oudje gekozen omdat onze naasten niet direct in buurt wonen.

"Heb je al kennis gemaakt met je toekomstige collega's?"

"Ja hoor. Archipel Zorggroep Nazareth lijkt wel een hotel als je binnenkomt. De styling van het gebouw is heel mooi met diverse thema's zoals bv een modern Eindhoven in strak wit/zwart of op z'n Engels met bloemetjes behang en herken je Parijs weer ergens in". Onmiskenbaar de woorden van een stylist en alle details opnemend. "Allemaal vrouwen die ik tegenkwam. 6 collegae en 10 cliënten."

> Ik wil beter mijn loopbaan carrière goed kunnen afsluiten dan dat ik ongelukkig word in een baan waarin ik me ellendig voel.

"We beginnen op ons gemak" werd me verteld. Er wordt natuurlijk rekening gehouden met het feit dat de meeste leerlingen al lang niet meer in de schoolbanken hebben gezeten. Om de 2 weken wordt het 2 dagen theorie op school en in december volgt de evaluatie van hoe het gaat. Ik word het eerst half jaar als boventallig ingezet, dus de druk is niet hoog. Ik wil met ieder meelopen.

"Hoe ervaar je nu de zorg, nu je er met je neus op zit als vrijwilliger?"

"Ik mag nu nog niemand verzorgen, maar ik merk wel dat ik feeling heb met iedereen. Dat observeren ligt me wel. Praten en grapjes maken, inventief zijn bij dementerenden en daarop anticiperen. Hij geeft een voorbeeld van Annie. Hij leest in haar geschiedenis dat ze vroeger kapster was. Hij vindt in de diepte van een kast een pop met veel haar en een borstel. Dat geeft een ingang tot een borstelbeurt en een gesprek. "Dat zijn van die vertederende momenten. Dat vind ik leuk en denk dan "Ik heb ze in mijn vingers".

"Hoe kijk je nu naar dementerende mensen?"

"Mijn beide oma's zijn gestorven aan dementie en mijn oom woont ook in een verzorgingshuis. Ik ging vroeger elke woensdag naar de Landrijt om haar op te zoeken, maar ik heb toen nooit afgevraagd "Is dit misschien ook wel een leuk beroep voor mij? Ik zat gewoon in die trein van mijn eigen vakgebied. Dat was leuk; dat was goed. Dan stap je er niet zomaar uit. Er moet eerst iets gebeuren. Corona heeft voor mij die beslissing heel gemakkelijk gemaakt om toch voor de zorg te kiezen.

"Hoe zie je de toekomst?

Elk beroep heeft zijn nadelen. Ik hou niet van kots en poep, maar als iemand weer schoon is en ik krijg een lieve opmerking of gebaar, dan vergeet ik weer alles. Hup. Verder en weer gaan. Ik heb er heel veel zin in.

Ik wil eerst mijn diploma verzorgende IG BBL halen. Daarna kan ik nog 2 jaar verder leren en werken voor verpleging in ziekenhuis of bij de thuiszorg. Kan ik kan ZZP worden.

Het enige wat ik vind is dat ze de zorgmedewerkers beter moeten betalen en waarderen. Als je ziet wat die zorgverleners moeten doen. Ik zie ze met z'n tweetjes, 10 personen uit bed halen, wassen, aankleden, verzorgen en ze ontbijt geven. Dat is zwaar. Meer waardering mag wel.

Ik zie mezelf niet nog 12 jaar mensen een of ander product aanprijzen. Ik moet iets meer te doen hebben met mensen. Daarom kies ik voor de zorg. Ik wil beter mijn loopbaan carrière goed kunnen afsluiten dan dat ik ongelukkig word in een baan waarin ik me ellendig voel.

We hadden een week voor mijn ontslag een droombungalow gevonden….. Het had zo moeten zijn. Nu blijven we hier wonen en dat is goed zo. Marianne en Valerie steunen me helemaal. Hun reactie was: "De komende drie jaren staan in het teken van jouw nieuwe baan. Daarna zien we wel verder!".

Strukton gaat, zoals het er nu uit ziet, starten met de bouw van "t Gildehuys" medio november/december.

Voor die tijd ontvangen bewoners uit de directe omgeving een uitnodiging voor een inloopmiddag. Tijdens deze bijeenkomst wil Robbert Martens in ieder geval de planning, eventuele overlast, verkeersmaatregelen en veiligheid bespreken. Heeft u vragen? Deze zullen op die bijeenkomst, zoveel mogelijk, direct beantwoord worden. Houd uw brievenbus in de gaten! Datum, tijd en locatie zullen daarin vermeld worden.

EINDHOVEN

wist u dat?

De extra kosten van het opruimen van dump /grof vuil worden doorberekend in de jaarlijkse afvalstoffingheffing gemeentebelasting die u en ik betalen. Hoe meer troep op straat, hoe hoger deze belasting. Wees niet asosiaal maar wacht tot 20 november. Dan houden we weer een opschoondag. Als u niet kunt wachten, ga dan naar de milieustraat. In Acht is een nieuwe grote milieustraat geopend op de Achtseweg Noord 41; ruimer van opzet en de wachttijden zijn aanzienlijk korter. Heb je vragen of klachten over de inzameling van afval? Vanaf 1 september moet u rechtstreeks, dus niet meer via 14040, bellen naar Cure Klantenservice 040 25 00 130.

Over de schoondag op zondag 20 november ontvangt u nog een flyer in uw brievenbus!

Een boete

Zet je je container permanent op de stoep – ook al is het tegen je eigen schutting – of openbare weg dan riskeer je een boete van 95,- euro plus de administratiekosten van negen euro.

Lees ook:

"Toch gebeurt het vaak dat mensen hun container permanent op de openbare stoep, maar wel tegen hun eigen schutting aan zetten. We kunnen kort zijn: Het mag niet. Net zoals je een steiger of grote container – die vaak tijdens verbouwingen gebruikt wordt – niet zomaar op de stoep mag zetten, mag je de gft-, plastic- of restafvalcontainer niet op de openbare weg of stoep zetten. De container mag pas buiten gezet worden tussen 07.00 uur en 07.30 uur op de dag dat hij geleegd wordt. Hij moet uiterlijk 20.00 uur diezelfde dag weer 'binnen' zijn. Je container de avond voordat hij geleegd wordt door de gemeente al aan de weg zetten mag dus eigenlijk ook niet. Al wordt daar niet streng op gehandhaafd.

Wil je weten wat er allemaal gebeurt in Eindhoven? Kijk dan op **https://indebuurt.nl/eindhoven/**

Op visitbrabant.com staan ontzettend veel tips voor uitjes en activiteiten in de regio en Eindhoven.

Hou je van kunst? Kom dan naar Galerie De Meesters Hoofdstraat 100b 5473 AT Heeswijk-Dinther.

Tot 20 september is daar elke vr/za/zo van 13.00u-17.00u een veelzijdige kunsttentoonstelling te zien!

mijn bijzondere hobby

"Ik heb geen schrik van verf".

door Maria Manders

Ik zag laatst een muurschildering van een enorme olifant. Prachtig gemaakt. Wie heeft dat gedaan…. U kent haar waarschijnlijk wel. De vrouw van bakker Michiels aan de Woenselse markt. Wie is zij?

Door de liefde gedreven....

"Je moet weten waar je aan begint, "zei mijn schoonmoeder in spé, toen ik 18 jaar was en over mijn oren verliefd op bakkerszoon Marcel. Ik was apothekersassistente geworden omdat ik altijd mijn handen wilde gebruiken en met mensen om wilde gaan. Nou dat kwam goed van pas toen ik trouwde en bakkersvrouw werd. Zo leerde ik mooie strikken om bonbondozen maken, het bakkersleven met heel veel uren draaien. Na 6 jaar werd ons gezin uitgebreid met 2 kinderen en werd het nog drukker. Eerst de kinderen en de 2 winkels, daarna het huis en hond, tuin… Kortom nooit echt tijd voor jezelf totdat je lijf "stop" zegt en dat was 5 jaar geleden. Nu.. eindelijk kan ik zeggen" De donderdag is mijn schildersdag. Dat pakken ze niet meer van me af, maar dat heeft wel kruim gekost. Marcel draait niet meer 100 uur per week, maar 80. Ik heb me gerealiseerd na behoorlijke gezondheidspijnen dat het leven nog meer is dan werken. Ik hou de winkeladministratie nog bij en spring in als het nodig is, maar Ik ben pas 59 en wil graag leuke dingen blijven doen.

Dit lees je op haar site: "Vijfendertig jaar lang ben ik creatief bezig geweest in de banketbakkerij van mijn man en mij. Hierna besloot ik het roer volledig om te gooien en heb ik alles opzij gezet om mijn jeugddroom tot werkelijkheid te laten komen: schilderen!

In 2015 heb ik de eerste zomercursus gevolgd, waarna ik ben begonnen met eigen schilderijen te maken. De lessen die ik sinds 2016 volg en de jaarlijkse schilder-vakanties in Frankrijk, inspireren mij om door te gaan mijn eigen weg te vinden in de schilderkunst. Verder vind ik het interessant om abstracte creaties te maken, waarbij ik de voorkeur geef aan het palletmes, boven het penseel. Ook werk ik het liefst met olieverf en acrylverf en vind ik het boeiend om met kleuren te spelen".

Een nieuwe passie.

"Elk verloren uur zit ik te schilderen. Heb boven een kamertje ingericht als atelier en ook buiten staat een ezel voor het grijpen. Ik vergeet de klok en kan laagje over laagje over laagje bezig zijn. Heerlijk!"

Ze lacht bij de herinnering, "Ik was bloednerveus op mijn eerste expositie. Doodeng vond ik het. Wist ook niet wat ik leuk vond. Landschap of portretten? Had van alles opgehangen onder druk van mijn schilder juf en zij had de prijs bepaald. Toen er een koper zich meldde, stond ik met grote ogen te zuchten en adem in te houden. Helemaal verbaasd zijn commentaar aan te horen. "Schilder jij nu pas? Zonde van de tijd!".

Gedreven vertelt ze verder. "Inmiddels weet ik dat ik graag vrouwen schilder met hoeden in zwierige fleurige jurken. Ik heb geen schrik meer van verf en schilder losser. Ik vond eerst acryl heerlijk om mee te schilderen. Je kunt er altijd weer overheen maar ik heb nu de warme kleuren van olieverf ontdekt. Het is wel zo dat je daar meer geduld voor nodig hebt, want deze verf moet langer drogen. Ik schilder graag ogen. De expressie en ziel wil ik weergeven. Perfectionisme is wel een dingetje. Soms moet ik van mijn zoon of man horen van "hou eens op". Ze laat me een schilderij van een Amerikaanse zeearend zien; een doek van 2.00 x1.40.

Ik denk dan "Die man had gelijk"

Meer van haar zien? Kijk op: carolamichiels.nl en op www.galeriedemeesters.com

DIE BALLON GAAT NIET OP

Het is een vrolijk gezicht, ballonnen die de lucht ingaan. Uit onderzoek blijkt dat in Nederland jaarlijks ongeveer één miljoen ballonnen de lucht in gaan. Maar, wat omhoog gaat komt ook weer naar beneden. Zo belanden ballonnen op straat, in het bos en in de zee. Daar zwerven ze nog jaren rond. Op deze manier zorgen ze voor een hoop ellende, want ballonnen zijn gevaarlijk voor natuur en dieren. Daarom ontmoedigt Gemeente Eindhoven het oplaten van ballonnen.

Waarom niet?

Inslikken, verstikking en verstopping

Belanden in de natuur

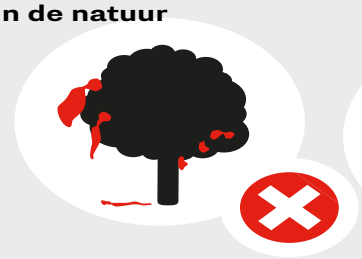

Brand veroorzaken (bij wensballonnen)

Wat kan dan wél?

(Reuze) bellenblaas

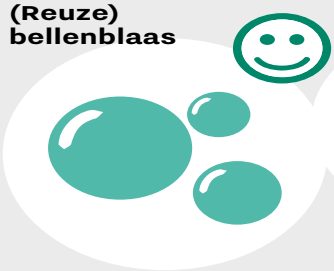

Ballonfiguren maken

Zwaaien met figuurlinten

Sterretjes

Piñata stukslaan

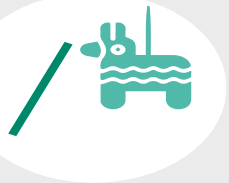

Meer alternatieven?
Kijk op dieballongaatnietop.nl

eindhovenduurzaam.nl/ballonnen

EINDHOVEN

Redactie

Marianne van Ham, Ingrid Verstraaten,
Jacky Rooijakkers (gemeente)
Eindredactie Maria Manders

Dank aan ieder die hieraan meewerkten.

Dit is een uitgave van

Bewoners Initiatief Gildebuurt

Buurtsalon Bakker 4
Bakkerstraat 4
5612EN Eindhoven
T. 040 282 3554/ 06 83 79 1412
E.info@gildebuurteindhoven.nl
W.gildebuurteindhoven.nl

Elke *éérste* dinsdag van de maand van 11.00-12.00u

inloopspreekuur voor gemeente, wooninc, WijEindhoven en wijkagent(e).

noteer 1 sept.- 6 okt.-3 nov. 1 dec.